

«Непряме» поєднання префікса і прийменника.

Словник до статті :

- «**очні патерни**» (*нейролог.*) схеми рухів очного яблука (*див. на сайті «доба новітня»...*) ;
- «**адресат**» в *лінгв.* особа, на яку/ якій – спрямовано комунікативну інформацію ;
- «**адресант**» (особа, яка подає спрямовано комунікативну інформацію) ;
- «**транс**» (*психол.*) множина психічних станів : від «самозаглиблення», «психічної концентрації на певному об'єкті» аж до найвищої здатності-вміння «відсторонитися» від таких «концентрацій»,
- «**даун- тайм**» (*психол.*) підмножина неглибоких трансових станів. У нас цей транс «комунікативний»,
- «**нейро-моделювання**» (*нейро-лінгв.*) самовільна або і керована активність «очних патернів», як реакції на вербальну, слухову одно-/ дво-бічну комунікацію.

... Уявімо, ми чуємо/ читаємо : «Я по- пхав/ -сунув від столу».

Перше, що зауважимо : **сенси** префікса «**по-**» і прийменника «**від**» — різко протилежні/ **мало сумісні**.

«**По-**» вказує на — **переміщення не-обмежене**.

Тоді як «від» передбачає — **переміщення обмежене** (принаймні з одного напрямку). «**Від** чогось **певного** → будь-куди/ **куди-небудь, до** чогось».

Протилежні сенси «**По-**» і «**від**» змушують нас (адресатів повідомлення) моделювати (в очних патернах) кінематично відмінні зображення/ «рухові схеми». Ми створюємо : «непрямі смислові відносини-зв'язки» слів.

«**Непрямота**» **смысло-зв'язку «По-**» і «**від**» **приводить психіку адресата до ускладнення нейро-моделювання** почутого (писаного). А відтак : **до — трансового стану**.

Ми з вами (раніше) вже визначились : **транс подібний**, як правило, — **неглибокий (3-9 рів. за шкалою Хусбенда)**.

Психосемантики та кінезіологи визначають (з *аналізу міміки, позицій голови-тіла тощо*) такий транс як переживання (стани) :

«збентеженість», «зніченість», «розгубленість»,
«враженість», а то і «приголомшеність».

Тоді звичайному-пересічному читачеві зрозуміліше : він, виявляється, і сам такі стани переживав неодноразово, і нічого... Живий-здоровий і досі...

Друге, що слід зауважити : **знову, як і** в [«**по-** сунув»+«**по**»], — у адресата при «Я **по-** сунув **від** столу» — виникає «**дефіцит інформації**».

І після закінчення повідомлення «Я **по-** сунув **від** столу» — виникають у нас (у адресата) — **Актуальні-Питання**.

А якщо застосувати також і «**інверсію**» «**По-** сунув **від** столу Я», то Акт. Питання, взагалі, ледь — не «зриваються з язика».

Причому — **вже два** : «**що саме** по-сунув ? **і куди?** (**до «чого»/ «в яке місце»?**) — по-сунув.

Нейро-моделювання **смыслів (робота !! психіки)** — ускладнюється. Отже трансовий стан адресата — поглиблюється.

Ось такий він **легкий «комунікативний транс»**, — класичний **«даун-тайм»**. (3-9 рів. за шкалою Хусбенда).

... І російська психосемантика знає визначення-назви подібних психоемоційних станів (коротких перебувань в «даун-таймі») :
«недоуменность», «изумленность», «замешательство», «растерянность», «ошеломленность» тощо.

Висновок проміжний : що складніше нейро-моделювання, то, як бачимо, і сприйняття ускладнюється.

... Однак, **доведеться детальніше** — розглянути **відомий вже нам вид «дефіциту інформації»**. «Дефіцит» від «смислової неузгодженості» префіксів з прийменниками, «дефіцит» від — «смислового протистояння» префіксів з прийменниками. Розглянути через «формулу Теньєра».

Смисл дієслів **сунути/ пхати/ штовхати/ тягнути/ волокити** — **означає : перемістити** — **«що-небудь»**.

Тобто, **має бути «що-небудь», на що можна — вплинути** (подіяти).

І не так потрібне те, «де»(в якому «місці») можна впливати на «щось».

Не так «координати місця дії» вимагаються, але сам «об'єкт». На який — діють. Не так актуально тут уявляти (нейро-моделювати) «стіл», як — **«що там (по тому столу) пере-сувають ?»**

Ми вже зауважили — в ситуаціях «Він по- сунув по столу» та «Він по- сунув від столу» **необхідність відповіді — на питання «що саме по-сунув?»**.

Самі **смисли-значення дієслів** наведених **такі, що** не просто «варто», але **«вимагається» заповнити актуальніший «дефіцит» — в актуальнішій «площині».**

Адже психіка — занепокоєна-стривожена. «Дефіцитом».

Якщо ми повідомимо : «Він по- сунув книгу/ портфель», то **«гострота необхідності» Актуальних Питань(АП) — практично зникає**. При участі дієслова «сунути» для сприйняття адресата набагато важливіше інше, — «що саме сунути».

Цю **«гостроту» АП** перевіримо — **через формулу Теньєра** ($N : V : N_1 : N_2$).

... Навіть повніше (за змістом) повідомлення **[1] «Він по- сунув книгу/ портфель по столу»** — поруч з **[2] «Він по- сунув книгу / портфель»** — практично не відрізняються «гостротою» — «дефіциту інформації». Тому що і в **[1]** і в **[2]** **присутнє якраз те «найактуальніше» — «що-небудь»** (книга/ портфель)

Отже більше дізнаємося про одну з лінгвістичних формул, якою описують **діяльність психіки — при мовосприйнятті- мовопородженні**.

Це «формула О.Теньєра» ($N : V : N_1 : N_2 : \dots N_n$).

За **формулою Теньєра** (див.її значення нижче) — повідомлення **[1] «Він по- сунув книгу/ портфель по столу»** — виглядає так :

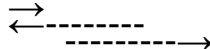
$(N : V : N_1 : N_2)$.

А повідомлення **[2] «Він по- сунув книгу/ портфель»** виглядає коротшим :

$(N : V : N_1)$.

Стрілки це смислові «зв'язки-залежності». Поки **«позиції слів»** в повідомленні «впорядковані», то і голові «лад». А як слова в «безладі»? **Коли — «інверсії»?**

Коли ми чуємо «книгу посунув по столу я» ($N_1 : V : N_2 : N$) ?

Коли «сміслові одиниці» приходять «безладно» — «інвертовано» ?

Менше трансу, звісно, **породжує** повідомлення [1]. **Бо** воно «закриває» обидва найбільш Акт. Питання : і «що посунув?», і «по-чому посунув?». Не треба слухачеві «до-модельовувати».

... Тепер **порівняємо трансів стани** створені в кожному з двох ([1] і [2]) варіантів повідомлень. Порівняємо, **поки що**, — «**як зуміємо**».

З'ясуємо : яке з повідомлень має мінімум — властивостей **Мілтон-схеми**. **А яке** — має **максимальні Мета-властивості**.

В якому з них — сказано «максимально зрозуміло» — для адресата (слухача/читача).

(пам'ятаймо : якщо адресату «максимально зрозуміло», то — значить в повідомленні переважають — **Мета-властивості**.

Ознаки «зрозумілості» : максим. простота «нейро-модельовання» і мінімум Акт. Питань).

Спробуймо зробити свої — висновок-оцінку. Покладаючись на власні — відчуття, на сигнали своєї — свідомості, психіки.

Нехай ви (на цей момент) і не вмієте компетентно оцінювати складність-тривалість окремих очних патернів (нейро-модельовання).

Нехай через — свою міміку, зміну позиції голови **ви ще** — **не** вмієте точно-об'єктивно визначити — «міру власного занурення в транс». Нехай і партнера, з ким можна експериментувати, — поруч немає. Хай так.

Однак ви здатні усвідомити (хоч якісь) відмінності у своєму сприйнятті ? Ну, **хоча б «комфортність сприйняття» [1] і [2] — відрізняється ?**

Навіть якщо — ці відмінності здаються — несуттєвими, не важливими. Ризикуєте хоча би спробувати ?

У інших же — такий експеримент — вдається...

Наважилися ви порівняти «трансів стани», а може і ні ...?

І — продовжити — наважилися читати ?

... **То яка ж, все-таки, користь нам — від порівнювання повідомлень ?**

Все просто : **ми навчимося використовувати** (для наших комунікацій) **певні види** — трансівих **станів у наших партнерів**.

В цій статті причини — станів-переживань/ трансу — ми розглянули кілька :

- Даун-тайм від «протистояння префікс ↔ прийменник»,
- Даун-тайм від «дефіциту номінативів» (**Д-Т номінат-дефіцит**),
- Даун-тайм від «інверсій» (**Д-Т/інверсія, дефіцит «Теньєрівського» порядку в словах**) і деякі інші.

Пора нам і **про «формулу Теньєра»** суттєвіше — згадати-взнати ...

Спробуймо ще повніше : про формулу О.Теньєра — на прикладі комунікативно повного повідомлення «Я по-сунув книгу по столу».

Лінгвісти — «Формулою Теньєра» описали б це — так → ($N : V : N_1 : N_2$).

- «Я...» — це «підмет»/ **автор дії/ суб'єкт**, (N — **номінатив активний**).
- «...посунув...» — це «присудок»/ **сміслові позначення дії** (V — **вокатив**)

- «...книгу...», — те, на що **безпосередньо** — спрямована **дія, об'єкт** дії, в граматиці — основний «додаток» (N_1 — об'єкт, **номінатив-пасивний**)
- «...по столу...», — те, на що також — спрямована дія/ **об'єкт** дії, «учасник дії», хай і не «головний». (N_2 — це також **номінатив-об'єкт, також номінатив пасивний, «додаток»**), — **але «додаток», об'єкт допоміжний**.

Дія «посунув» спрямована також і на «стіл» («...посунув по столу...»). Однак тут — «стіл» не є — **об'єктом першої Актуальності. Це — другий ряд Актуальності.**

Про «по столу» можна спитати і «**по Чому? І – Де? посунули...**». Питання Актуальні вже «розмиті», «**лише одного питання**» і не — **досить... «Актуальність»** — така собі — «роз-порошена»...

А про «книгу» твердо спитають : «**що — посунули?!!**».

Дивимось «ще повніший» приклад повідомлення [3] : «Я **по-** сунув *книгу по столу рукою*» ($N : V : N_1 : N_2 : \underline{N}_3$). Звичайно тут слово «...рукою...» це, — напевно, **об'єкт, ($\underline{N}_3$)**.

І це **уже номінатив** не — «другого порядку Актуальності (як «стіл»).

А — **третього...** Хіба ні?...

Яку смислову — «роль» виконує номінатив «...рукою» ?

$\underline{N}_3$ — «рука/ рукою» це — **посередник при** виконанні дії, це **номінатив-пасив, «допоміжний, мало-актуальний додаток», — без нього «зрозумілість повідомлення»** — практично **не страждає**.

($\underline{N}_3$) — «інструмент втілення дії — основної» (рос. «орудие действия»).

І от якраз тут — у нас постала — **спокуса** : показати

можливості «інверсії» — при створенні «даун-тайма».

Погодимося, [3] «Я **по-** сунув *книгу по столу рукою*» — це **Мета-схема** повідомлення. Максимум «зрозумілості». Більше ніж [2], навіть більше ніж в [1].

А тимчасом і **ви самі можете** — комунікативно «**спотворити**» Мета-схему. Тобто, можете створити «даун- тайм» — кілька Мілтон-схем (похідних від [3]) :

«Я **рукою по-** сунув *книгу по столу*»,

«Я **рукою по** столу **по-** сунув *книгу*»,

«**Рукою** *книгу по столу по-* сунув Я» і т.ін.

Усвідомлюєте — як наростає транс, як падає «зрозумілість» повідомлення ?

...А тепер : уявімо, ми **ще — й паузи** (для сприйняття адресата) **штучно створюємо**. В писемному варіанті — створюємо знаком «—» (*тире*).

Спробуйте прочитати : «**Рукою** *книгу по столу — по-*сунув Я».

Або : «**По** столу Я *книгу — рукою по-*сунув».

... **А якщо** ми організуємо **ще і — протистояння** («непрямі стосунки») префікса «**від-**» і прийменника «**по**» ? Щоби звучало так : «**Від-** сунув *книгу Я — по столу рукою*». Або і «**Від-** сунув *книгу — по столу рукою* Я».

...А то і ще веселіше : «**Від-** сунув **по** столу — **рукою** — *книгу Я*».

Уявляєте, які на паузах — Актуальні Питання ? «**Від-** сунув **по** столу — (**хто відсунув — Я ? Він? І відсунув — що ?**)».

Яка множина «смислових тлумачень» !!!

А тут і «**відповідь** не забарилася» (.. **рукою**...). Мимоволі мигне думка :

«чиєю-якою рукою ?»

Весело ?

А відповідь («..книгу...») зовсім і не «вдовольняє» нашу цікавість-«дефіцит» («чиєю-якою рукою ?»). **Навпаки** — «розпалює інтригу» : «...так хто ж, врешті-решт, сунув (по столу) — ту бідолашну книгу ?» **Які тут** мають бути **емоції** (у адресата) : «дратівливість», «настирливість», «наполегливість» ?

.....
...Як стає (вкотре) очевидно : **що менше** в повідомленні «зрозумілості», **то більше Мілтон-якостей** у нашого повідомлення.

Особливо коли «не-зрозумілості» — стихійні-випадкові.

І партнер стає «некерований?... І це «невідворотна плата» — за спілкування ?
Зовсім ні, порціями «зрозумілостей» треба навчитися керувати. Тоді і результати комунікацій будуть «продуктивніші».

Саме тому і потрібні — вміння — не лише «граматичні» (щоб визначати «трансовий» рівень повідомлення), **але і — чисто нейро-комунікативні навички-вміння :**

- відчувати-свідомити **тривалість** патернів,
- розуміти **складність** патернів,
- визначати **місце найсильнішого трансу** в повідомленні...

І реагувати на трансові стани, на «перебіг емоцій» партнера треба **швидко**.
Це ж таки жива розмова...

І треба **свої** — «стани» **контролювати**. Бо тут : «розмірена-розважлива» логіка/аналітика — **не помічник**.

Тому мають сформуватися «**навички**» (напіваавтоматичні психо-механізми, спресовані у «звичку»).

Знання — «стиснені» в умовний — рефлекс.

Наш **навчальний курс «ПЗС»** якраз і допомагає ці навички опанувати.